

دختر کوچولو و آقاگرگه!

نوشته‌ی: جیمز تربر

ترجمه‌ی: حسین جاوید

روزی از روزها، یک گرگ گنده، دمدم‌های غروب در یک جنگل تاریک به انتظار دختر کوچولویی که از جنگل عبور می‌کرد و یک سبد پر از غذا را برای مامان‌بزرگش می‌برد، کمین گرفته بود.

بالاخره دختر کوچولو با سبد بزرگ پر از غذا، از راه رسید و آقاگرگه، زود خودش را به او رساند: "داری این غذاها را برای مامان‌بزرگت می‌بری؟"

دختر کوچولو گفت: "آره" و آقاگرگه دوباره پرسید: "خونه‌ی مامان‌بزرگت کجاست؟" دختر کوچولو، جواب داد و آقاگرگه پشت درخت‌های جنگل، گم‌وگور شد.

دختر کوچولو، رفت و رفت تا به خانه‌ی مامان‌بزرگش رسید و وقتی در خانه را باز کرد، دید یک نفر با شب‌کلاه و لباس‌خواب در رخت‌خواب مامان‌بزرگش دراز کشیده.

دختر کوچولو وقتی فهمید که کسی که در رخت‌خواب خواهد، آقاگرگه است و نه مامان‌بزرگش، سر جایش واایستاد و جلو نرفت؛ آخر آقاگرگه با آن شب‌کلاه و لباس‌خواب، همان‌قدر به مامان‌بزرگش شبیه بود که کالوین کولیچ به شیر آرم شرکت گلدوبین‌مایر! خلاصه این که دختر کوچولو، اسلحه‌ای از سبدش بیرون آورد و با یک گلوله آقاگرگه را به درک واصل کرد!

نتیجه‌ی اخلاقی: این روزها گول‌زدن دختر بچه‌ها، آن قدرها هم که فکر می‌کنید آسان نیست!

پی‌نوشت:

(۱) کالوین کولیچ؛ سی‌امین رئیس جمهور ایالات متحده‌ی امریکا (۱۹۲۹_۱۹۳۳)

(۲) مترو گلدوبین‌مایر؛ از معروف‌ترین کمپانی‌های فیلم‌سازی دنیا که نشان معروف آن یک شیر در حال غرش است.